

vets bilag III og fuglebeskyttelsesdirektivets artikel 4, stk. 1 og 2. EF-domstolen har flere gange slået fast, at udpegning skal ske ud fra videnskabelige kriterier.

Udpegning af habitatområder følger en særlig procedure, som er fastlagt i direktivet, og hvor det er Europa-Kommissionen, der i sidste ende godkender medlemslandenes forslag til udpegning. Kommissionen har godkendt de hidtil udpegede danske habitatområder i 2004-05. Der udestår en procedure for godkendelse af marine habitatområder i de kommende år, ligesom det ikke kan udelukkes, at der i lyset af overvågningen kan blive behov for supplerende udpegnings.

Efter godkendelsen skal medlemslandene inden 6 år udpege områderne som »særlige bevaringsområder« med prioriteringer for at opretholde eller genoprette gunstig bevaringsstatus for arter og naturtyper, jf. direktivets artikel 4, stk. 4. Denne prioritering sker i Danmark ved at vedtage Natura 2000-planerne efter miljømålsloven. Miljøministeren vil udpege habitatområderne som særlige bevaringsområder i den forbindelse. Der er tale om en formel udpegning, der ikke i sig selv ændrer ved beskyttelsesniveauet for områderne, som dels gælder i forvejen, dels er besluttet i forbindelse med Natura 2000-planlægningen. Områderne vil fortsat blive benævnt habitatområder.

Fuglebeskyttelsesområder udpeges efter fuglebeskyttelsesdirektivets artikel 4, stk. 1 og 2. Det gælder de områder, der er »bedst egnede« til at beskytte de fugle, der kræver udpegning af særlige områder. Ved vurderingen tages hensyn til behovet for at beskytte arterne indenfor medlemslandets område. Der er tale om en umiddelbar forpligtelse for medlemslandene, der indtræder, så snart et område identificeres som »bedst egnede« i lyset af beskyttelsesbehovet.

Udpegningsen af områder er grundlaget for de særlige beskyttelsesforanstaltninger, der skal træffes for fuglearter på direktivets bilag 1 med hensyn til arternes levesteder for at sikre, at de kan overleve og formere sig i deres udbredelsesområde, jf. direktivets artikel 4, stk. 1. I denne forbindelse tages der hensyn til:

- 1) arter, der trues af udslettelse,
- 2) arter, der er følsomme over for bestemte ændringer af deres levesteder,
- 3) arter, der anses for sjældne, fordi bestanden er ringe eller den lokale udbredelse er begrænset,
- 4) andre arter, der kræver speciel opmærksomhed på grund af deres levesteders særlige beskaffenhed.

Ved vurderinger i forbindelse hermed skal der tages hensyn til tendenser og variationer vedrørende bestandens størrelse.

Tilsvarende foranstaltninger skal træffes med hensyn til regelmæssigt tilbagevendende trækfuglearter, som ikke er på bilag 1, jf. direktivets artikel 4, stk. 2. Der skal især lægges vægt på arternes yngle-, fjerskifte- og overvintringsområder samt rasteområder indenfor arternes trækruiter. Medlemslandene skal især være opmærksomme på at beskytte vådområder af international betydning.

§ 36, stk. 2

Miljøministeren kan som hidtil i særlige tilfælde foretage ændringer i allerede udpegede internationale beskyttelsesområder, f.eks. hvis der foreligger nye oplysninger om hidtil ukendte forekomster af arter eller naturtyper, der kan begrunde en udpegning, eller helt undtagelsesvist, hvis der måtte foreligge klare fejl i afgrænsningen i forhold til det oplyste ved områdets udpegning.

§ 36, stk. 3

Efter habitatdirektivets artikel 5 har Europa-Kommissionen kompetence til at indlede en bilateral samarbejdsprocedure med et medlemsland om udpegning af en lokalitet med en prioriteret naturtype eller en prioriteret art, der på grundlag af relevante og pålidelige videnskabelige oplysninger forekommer at være uundværlig for opretholdelsen af denne naturtype eller for artens overlevelse.

Artikel 5 fastsætter nærmere regler om samarbejdsproceduren, herunder varighed og håndtering af evt. uenighed mellem medlemslandet og Kommissionen.

Ifølge artikel 5, stk. 4, er den berørte lokalitet i samarbejdsperioden, og indtil Rådet træffer afgørelse ved evt. uenighed mellem Kommissionen og medlemslandet, omfattet af samme direktivets artikel 6, stk. 2, hvorefter medlemslandene er forpligtet til at træffe passende foranstaltninger for at undgå forringelse og væsentlig forstyrrelse af naturtyperne og levestederne for arterne i de udpegede Natura 2000-områder.

Regeringen har i sit svar på Europa-Kommissionens åbningsskrivelse fra juli 2006 tilkendegivet, at regeringen vil imødekomme Kommissionens kritik af, at dansk ret ikke indeholder bestemmelser, der gennemfører artikel 5, stk. 4.

Forslaget gennemfører artikel 5, stk. 4.

Bestemmelsen forventes ikke at få praktisk betydning, idet den alene tager sigte på prioriterede naturtyper og arter. Ved udpegningsen af habitatområder er der taget hensyn til alle væsentlige forekomster af disse naturtyper og arter. Udpegningsen på land er afsluttet og godkendt af Kommissionen. På havet vil der i 2008 blive foretaget supplerende udpegnings. Det har dog ingen betydning i denne sammenhæng, da den